

Republica Moldova
Judecătoria Orhei sediul Rezina

Hotărâre

11.12.2025
or.Rezina

Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Igor Negreanu
Grefierul Natalia Bernevec
Cu participarea
Agentului constatator Proțenco Dumitru
Contravenientului Stasiev Ruslan
a examinat în ședință judiciară publică cauza contravențională privindu-l pe Stasiev Ruslan a.n.***** domiciliat în satul ***** raionul Rîbnița, IDNP ***** în săvârșirea contravenției prevăzute de art.243 alin.(1) din Codul contravențional, constatând următoarele:

*Stasiev Ruslan, pe data de 11.09.2025 la ora 09:22, în or.Rezina în stația peco „Vento” str.27 august 1989, conducând camionul de model ***** cu n/î de înmatriculare ***** efectuând manevra de deplasare cu spatele, a comis accident rutier tamponând automobilul ***** cu n/î ***** după care a părăsit locul accidentului.*

Pe data de 26.09.2025, agentul constatator în persoana SST și AR al IP Rezina Proțenco Dumitru, a întocmit lui *Stasiev Ruslan* proces verbal cu privire la contravenție în baza art.243 alin.(1) din Codul contravențional.

Agentul constatator în ședința de judecată și-a susținut procesul-verbal întocmit în privința contravenientului și a solicitat să îi fie suspendat permisul de conducere contravenientului.

El a relatat că nu își amintește data și ora exactă când s-a produs accidentul rutier dar a primit un apel telefonic de la 112 precum că pe teritoriul stației de alimentare „Vento” s-a produs un accident rutier unde a fost implicat un autoturism și un autocamion. La fața locului autocamionul nu mai era iar din discuțiile cu șoferul autoturismului acesta i-a comunicat că autocamionul a părăsit locul accidentului iar din probele video de pe camerele de supraveghere de la stația Peco, se observă cum Dl. Stasiev Ruslan intră în stație, se alimentează, după care încearcă să iasă cu spatele deși această manevră este interzisă. Ulterior, acesta atinge autoturismul care era parcat regulamentar, coboară din cabina autocamionului, se uită, înțelege care este problema, se urcă la volan și părăsește

locul accidentului fără să anunțe organele de drept sau măcar conducătorul autoturismului. Fiind documentat cazul, a fost depistată persoana dată, a fost citat pentru a se prezenta la poliție, i-au fost explicate toate aceste momente dar persoana nu a fost de acord invocând că nu a observat și că el are dreptate. Prin urmare, i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție pe faptul părăsirii locului accidentului cu care contravenientul nu a fost de acord, motiv din care i-a fost expediat prin poștă. Sunt probe video care îi sunt cunoscute și contravenientului care în momentul vizionării, continua să-și exprimedezacordul.

A precizat că în momentul când Stasiev Ruslan a coborât, unghiul autocamionului îi permite șoferului să vadă automobilul accidentat destul de bine și el foarte bine l-a văzut. Camionul împreună cu cisterna nu sunt în unghi de 90 grade ca să permită să vadă dar sunt într-un unghi foarte mic și când șoferul a coborât, a văzut foarte bine problema dar a urcat în autocamion și a plecat. Acest lucru se vede clar în video anexat la dosar.

Referitor la faptul că contravenientul spune că se putea rezolva pe cale amiabilă, el a menționat că, acest lucru a fost imposibil, aşa cum contravenientul a părăsit locul accidentului.

El a mai menționat că Regulamentul Circulației Rutiere prevede în mod expres că deplasarea cu spatele trebuie să se efectueze astfel încât să fie asigurată vizibilitatea și evitarea coliziunilor cu orice persoană, obiect sau alt obstacol aflat în spate. Doamna care era afară i-a făcut semn contravenientului după ce acesta a lovit automobilul.

Contrafenientul, în ședința de judecată, a declarat că este posibilă examinarea cauzei în lipsa apărătorului său.

La acest comportament instanța de judecată menționează că pe parcursul prezentului proces:

1. ședința de judecată din 29.10.2025 a fost amânată la cererea contravenientului potrivit căreia apărătorul Svetlana Moraru nu are posibilitatea să se prezinte însă motivul imposibilității prezenței acesteia nu a fost prezentat instanței iar prin intermediul postei electronice, instanța a fost sesizată cu o cerere a avocatului în care de asemenea nu sunt specificate motivele imposibilității prezenței la proces.
2. Ședința de judecată din 12.11.2025 din nou a fost amânată din motivul lipsei apărătorului care a invocat că nu se poate prezenta la ședință din cauză că este antrenată la examinarea unei alte cauze la judecătoria Chișinău.
3. La ședința din 19.11.2025 avocata de asemenea nu s-a prezentat, însă a telefonat de dimineață în cancelaria instanței și a informat că nu se poate prezenta la proces din cauza condițiilor climaterice. Totuși, instanța de judecată nu consideră acest temei drept unul convingător deoarece deși a

căzut prima ninsoare, în țară nu a fost intemperie sau stare de urgență, traficul nu a fost blocat, transportul (inclusiv transportul public) a circulat, iar cantitatea de precipitații a fost nesemnificativă pentru a putea fi luată în calcul ca și impediment de deplasare.

Prin urmare, instanța de judecată a considerat nemotivată lipsa de la proces a apărătorului ales al contravenientului.

Este relevant că anterior, contravenientul de asemenea nu s-a prezentat la unele ședințe de judecată, mizând pe cererile de amânare ale apărătorului, deci fără ca să ia act de încuviințarea/decizia instanței de a amâna ședințele respective.

În plus, la ședința de judecată din 19.11.2025 însuși contravenientul a declarat că este posibilă examinarea cauzei în lipsa apărătorului său.

Astfel, în ședința de judecată, contravenientul a pledat nevinovat și a declarat că, vizionând înregistrarea video, a observat că într-adevăr a efectuat deplasarea cu spatele și nu a negat acest fapt, însă faptul că nu a văzut autoturismul este cert. Aceasta a menționat că a intrat în stație, a alimentat, însă de acolo nu este posibilă ieșirea înainte, întrucât în față este amplasată o clădire, iar ieșirea este posibilă doar prin spate. În mod obișnuit, acesta se alimentează exclusiv la stația „Vento” din or. Rezina, având încheiat un contract cu stația respectivă. Manevra de deplasare înapoi este efectuată frecvent, deoarece autovehiculele care au rezervorul situat în partea stângă nu pot accesa pompă din direcția dreaptă. La momentul incidentului, pe partea dreaptă se aflau mai multe automobile, iar rezervorul camionului este amplasat în partea stângă, motiv pentru care nu există posibilitatea de a se apropiă de pompă. Toate mașinile care au rezervoarele în partea stângă, se alimentază pe mijloc și nu poți ieși încolo. În momentul acolo, era o mașină albă iar din spate era o altă mașină UAZ (cunoscut neoficial ca *buhanka*) de producție sovetică.

Ulterior, a conectat sistemul de avarie și a început deplasarea cu spatele, se observă și în video cum sunt aprinse luminile din spate. În momentul când a început deplasarea cu spatele, nu era nimeni în spatele lui și nu era nici o mașină parcată. Persoana cu UAZ (cunoscut neoficial ca *buhanka*) de producție sovetică a văzut că el vrea să iasă în spate și îi arăta din mâna, într-un fel să aștepte căci șoferul cu mașina albă se duce, după care el trece, apoi va trece și el. În momentul când mașina albă s-a dus, șoferul cu UAZ a trecut în locul lui iar el a început deplasarea cu spatele și probabil în acest moment, chiar și în video a observat că în timp ce făcea manevra cu spatele, autoturismul pe care l-a atins s-a parcat. El acest lucru nu l-a observat și a decis să iasă se se uite din partea dreaptă să vădă dacă nimeni nu s-a parcat.

În clipa când a ieșit, a văzut că este mașina și s-a urcat înapoi ca să poată să îndrepte camionul și să poată ieși.

A menționat, că nu a simțit că a atins autoturismul. Colegul polițistului tot a spus că nu avea cum să simtă atingerea cu aşa mașină mare. El doar nu a lovit tare

mașina respectivă, la bara de protecție a autocamionului nici nu se observă nimic. El spune adevărul cum a fost și nu a fugit de la fața locului. El a mai avut accidente și se putea de făcut pe cale amiabilă și nu achita nici o amendă la poliție aşa cum putea să se ocupe compania de asigurări de acest caz. El a ieșit de acolo încetitor, a dat în spate, s-a întors și a plecat iar după asta polițistul l-a sunat și i-a comunicat ce s-a întâmplat, a reacționat la apelul lui și a venit. Inițial i-a spus să îi arate video căci uitându-se la bara de protecție a autocamionului nu a văzut deteriorări. După asta, a mers la stația respectivă și i-a arătat deja video cu accidentul și tot atunci i-a spus că dacă el a făcut acest accident, o să plătescă amendă și că nu încalcă legea. Nu era beat și a fost cu toate actele în regulă. El a refuzat să semneze procesul-verbal cu privire la contravenție din motivele pe care le-a menționat. Nu a văzut autoturismul și nu a simțit atingerea, motiv pentru care nu a recunoscut fapta. A declarat adevărul și nu are niciun motiv să mintă. Dacă acesta observa situația la fața locului, în mod evident nu efectua manevra, conducătorul autovehiculului de tip UAZ (buhanka) i-a făcut semn cu mâna să aștepte, ceea ce arată că el a văzut manevra, însă șoferul autoturismului avariat nu a observat că acesta intenționa să dea înapoi. Sistemul de avarie era conectat, iar luminile din spate funcționau. În aceste circumstanțe, situația creată îi lasă impresia unei înscenări. Din momentul în care el a coborât din autocamion să vadă ce s-a întâmplat în spate, autoturismul accidentat nu se știe dacă s-a deplasat, deoarece el s-a îndepărtat de acolo. Probabil că a rămas în același loc. Din înregistrarea video el a observat că, atunci când era conectat sistemul de avarie și când a început manevra cu spatele, autoturismul anume în acel moment s-a parcat. După aceasta s-a oprit, a ieșit din autocamion și s-a dus în spate să vadă dacă nu cumva s-a parcat cineva. Poate că este greșeala lui, în sensul că trebuia să meargă până în capătul mașinii să vadă, însă el s-a uitat și a văzut că este o mașină, după care a urcat înapoi în autocamion.

În momentul în care a coborât din autocamion, a văzut doar o parte din automobilul de model „Skoda”, deoarece cealaltă jumătate era acoperită de cisternă. S-a grăbit să urce înapoi pentru a merge înainte, întrucât din spate veneau alte autovehicule. Intenționa să îndrepte autocamionul. El poate ieși pe unde a intrat, dacă nu există pericol din partea dreaptă. În momentul în care a decis să iasă, mașina încă nu era acolo.

El consideră că este imposibil să simți cum se clatină o mașină. Este dispus să aducă autocamionul, iar oricine dorește poate să se urce la volan pentru a constata acest lucru. Rezultă că el a coborât din autocamion după momentul în care mașina s-a clătinat. A văzut, din partea stângă a autocamionului, doar o parte din autoturism și a înțeles că acolo se află un vehicul și că nu poate trece pe partea din spate, motiv pentru care a mers înainte. Ideea este însă că nu a observat întreaga situație. A văzut doar în înregistrarea video momentul în care automobilul s-a clătinat. A precizat că mașina are cel puțin cinci puncte moarte. Când a început

manevra de deplasare cu spatele, nu se afla nimeni în urmă. S-a asigurat și nu înțelege de ce polițistul nu a prezentat acel video, în care se vede cum a conectat sistemul de avarie și cum conducătorul autovehiculului respectiv i-a arătat cu mâna să aștepte. Din acest motiv, a încercat să dea puțin înapoi, iar când a ieșit și a observat că într-adevăr cineva s-a parcat, a revenit înainte. Totuși, atunci când te află sub un unghi de aproximativ 40 de grade, pe oglindă nu se vede colțul propriului vehicul. El s-a asigurat dar nu putea să iesă de fiecare dată. Angajatul de la stația de alimentare de obicei îi arăta cum să deplaseze în spate dar el în acel moment era ocupat și a încercat singur.

Prima dată s-a asigurat, doar se vede și în video cum a conectat sistemul de avarie, cum a conectat luminile din spate și șoferul care i-a făcut semn nu din foaie verde i-a arătat să aștepte. Mașina s-a parcat când el a început să se depleteze cu spatele. Agentul constatator i-a arătat acea doamnă dar camera este mai sus ca cabina iar peste el era un microbuz alb. Cum putea să vădă acea doamnă?

El a reiterat că nu a observat accidentul și a solicitat închiderea cauzei. A precizat că dacă ar fi observat incidentul ar fi intervenit. Nu îl învinuiește pe conducătorul autoturismului însă, de regulă, atunci când se parchează și nu există siguranță sau există riscul de a lovi un alt vehicul, persoana ieșe din mașină și atenționează șoferul să fie atent că mașina sa se află parcată în spate. În cazul de față, însă, el nu a observat incidentul și nu l-a simțit.

Totuși, este vorba despre un camion de 460 de cai putere, iar impactul nu poate fi resimțit ușor, este dispus să permită oricui să conducă camionul și să încearcă manevra cu spatele. El a menționat că nu a dat înapoi cu forță, ci doar a atins ușor autoturismul. Bara de protecție a camionului este realizată dintr-un material asemănător cartonului și nu s-a deteriorat. Colegul agentului constatator a afirmat, de asemenea, că, chiar dacă ar fi efectuat manevra cu spatele, impactul tot nu ar fi fost simțit. El nu a acționat intenționat și, până la urmă, avea asigurare și putea rezolva situația pe cale amiabilă. Nu avea niciun motiv să se teamă, așa cum nu a fost sancționat și nici nu a fost implicat în vreo contravenție în ultimii 17 ani, toate actele sale erau în regulă și nu exista niciun motiv să părăsească locul incidentului. În aceste condiții, a solicitat închiderea cauzei.

Contravenientul a prezentat instanței o referință unde menționează că *agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție Rezina a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care s-a reținut în sarcina cet. Stasiev Ruslan că, la 11.09.2025, ora 10:30, la stația de alimentare Vento, la intrarea în orașul Rezina, conducând camionul de tip ***** cu n/î *****, cisterna n/î ******, a accidentat automobilul de model *****, după care a părăsit locul incidentului, ignorând astfel prevederile pct. 12 (1) lit. g) din *Regulamentul Circulației Rutiere*.

Fapta cet. Stasiev Ruslan a fost calificată în baza art.243 alin.(1) din Codul contravențional, iar materialul contravențional a fost expediat spre examinare, conform competenței, către instanța de judecată.

*Stasiev Ruslan și-a recunoscut vina, declarând că, la data de 11.09.2025, ora 10:30, la stația de alimentare Vento, la intrarea în orașul Rezina, conducând camionul de tip ***** cu n/î *****, cisterna n/î *****, a accidentat automobilul de model ***** și a achitat amenda care i-a fost aplicată prin procesul-verbal de contravenție, deși nu a făcut-o intenționat. Stasiev Ruslan activează de mai mulți ani ca șofer de camion. Totuși, la data de 11.09.2025, după ce a alimentat camionul la stația Vento, la intrarea în orașul Rezina, nu a simțit momentul în care a atins automobilul de model *****, care era parcat în spatele camionului. Deoarece șoferul autoturismului ***** nu se afla în vehicul, nici acesta nu a observat momentul impactului și nu a semnalat incidentul.*

Solicită de a înceta procesul contravențional intentat în baza art.243 alin.(1) din Codul contravențional, în privința lui din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art.458 din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost ținut procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Consideră, că procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi examinat prin prisma corespondenței acestuia ingerințelor stabilite de prevederile art.443 Cod contravențional, instanța constată că este legal întocmit, or legea prevede redactarea procesului-verbal într-o anumită formă ad validatem, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

Potrivit art.5 alin.(1) din Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

În conformitate cu art.8 alin.(2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana, care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În acord cu prevederile art.10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art.14 alin.(1)-(3) din Codul contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar consideră în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

În conformitate cu prevederile art.374 alin.(3) din Codul contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art.375 alin.(3) din Codul contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interprează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pomit proces contravențional.

Conform art.425 Cod contravențional, probele sănt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea faptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constataate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a carei privință a fost pomit proces contravențional, depozitiile victimei, ale martorilor, înscrисurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delictelor, obiectele și documentele ridicate, constatăriile tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Conform art.425 alin.(7) din Codul contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

În corespundere cu art.101 alin.(l)-(4) din Codul de procedură penală, fiecare reproba urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform proprietății convineri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfașurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimis, după caz, la dosarului în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare, reiesind din prevederile art.440 alin.(1) din Codul contravențional.

Dispoziția art.243 alin. (1) din Codul contravențional prevede sancțiunea pentru părăsirea, de către persoana implicată într-un accident rutier, a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecințele prevăzute la art.242 alin (1), dacă fapta nu constituie infracțiune, cu excepția accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule.

Obiectul juridic special al contravenției prevăzute la art.243 din Codul contravențional îl formează relațiile sociale privind siguranța traficului rutier, sub aspectul prohiției impuse conducătorului mijlocului de transport de a părăsi locul accidentului rutier, în cazul în care a încălcăt regulile de securitate a circulației rutiere.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.243 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de părăsire a locului accidentului rutier. În sensul art.243 Cod contravențional, noțiunea de accident rutier are înțelesul de eveniment produs ca urmare a încălcării regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, în care au fost implicate unul sau mai multe mijloace de transport aflate în circulație, soldat cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri, sau cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei, ori cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri.

Prin locul accidentului rutier se înțelege segmentul de drum public sau alt loc în care s-a produs accidentul rutier, ca rezultat al circulației mijlocului de transport și al intrării acestuia în coliziune cu persoane, cu alte mijloace de transport sau cu alte bunuri mobile ori imobile. Altfel spus, luând în considerare contextul contravenției prevăzute la art. 243 din Codul contravențional, se poate

susține că prin părăsirea locului accidentului rutier se înțelege acțiunea de plecare a faptuitorului de la locul accidentului rutier cu mijlocul de transport (al său sau al unei alte persoane) ori plecarea pe jos de la locul respectiv, în pofida interdicției prevăzute în Regulamentul circulației rutiere.

Potrivit pct. 12 subpct. 1 lit. g) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, cu modificările ulterioare, conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat să anunțe poliția despre accident și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor.

Totodată, în baza pct.13 din același Regulament, conducătorii de vehicule implicați într-un accident în traficul rutier soldat numai cu pagube materiale trebuie să anunțe imediat, prin telefon, poliția despre producerea accidentului și, în cazul în care au ajuns la o înțelegere reciprocă cu privire la circumstanțele acestui accident și dacă starea tehnică a vehiculelor permite garantarea securității traficului, sunt obligați să se deplaseze, în termen de cel mult 2 ore, la cel mai apropiat post de poliție pentru întocmirea actelor necesare, având completat formularul de constatare a accidentului aferent poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor mijloacelor de transport auto sau, după caz, schița accidentului făcută în prealabil, care trebuie să fie semnate de cei implicați în accident.

Latura subiectivă a contravenției se exprimă prin intenție directă, întrucât faptuitorul trebuia să prevadă rezultatul acțiunii sale, și anume părăsirea locului accidentului rutier, periclitând astfel siguranța circulației rutiere.

Cât privește scopul contravenției prevăzute la art.243 din Codul contravențional, acesta îl constituie împiedicarea activității de constatare imediată și completă a încălcărilor regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, precum și a activității de identificare a faptuitorului și de stabilire a circumstanțelor concrete în care au fost comise încălcările respective.

Subiectul contravenției prevăzute de art.243 din Codul contravențional este persoana fizică responsabilă, cu vîrstă între 16 și 18 ani. Mai mult, subiectul contravenției în cauză are o calitate specială de conducător de vehicul.

Consideră că instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe a căror cercetare a avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În opinia apărării, din materialele cauzei nu rezultă vinovăția cet. Stasiev Ruslan în comiterea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (1) din Codul contravențional, deoarece a explicat că nu a avut intenția de a părăsi locul accidentului rutier, întrucât nici nu a simțit că a atins sau lovit un alt automobil.

Pe cale de consecință, dacă, în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrative, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele

necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existent va profita celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale. Secvența video prezentată în sprijinul învinuirii stârnește îndoieri în ceea ce privește vinovăția; astfel, această îndoială este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție.

Pertinentă este și jurisprudența CEDO: în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CEDO a statuat că o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6§2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și că îndoiala profită acuzatului.

În asemenea circumstanțe, apărarea, pornind de la premisa procedurală prin care legiuitorul a stabilit că nicio probă nu are valoare prestabilită, consideră că simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În acțiunile lui lipsește unul dintre elementele constitutive ale contravenției – intenția directă, circumstanță ce conduce de drept la lipsa faptului contravențional în acțiunile acestuia.

În conformitate cu art.441 alin.(1) lit. a) și art.461-462 din Codul contravențional, instanța de judecată urmează să înceze procesul contravențional intentat în baza art.243 alin.(1) din Codul contravențional în privința lui Stasiev Ruslan, din motivul lipsei faptului contravențional.

Cercetând minuțios materialele cauzei, probatorul prezentat, referința și ascultând opinia participanților la proces, instanța de judecată consideră că contestația nu este intemeiată, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției incriminate și-a găsit pe deplin confirmare în ședința de judecată iar procesul verbal cu privire la contravenție corespunde prevederilor art.443 din Codul contravențional și nu conține temeiuri pentru anulare.

Acțiunile contravenientului se încadrează în conținutul legal al contravenției prevăzută de art.243 alin.(1) din Codul contravențional, *părăsirea locului în care s-a produs accidentul rutier* adică, *părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecințele prevăzute la art.242 alin.(1)*, dacă fapta nu constituie infracțiune, care se sancționează cu amendă de la 40 la 50 de unități convenționale sau cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 20 la 40 de ore, sau cu arest contravențional pe un termen de la 7 la 10 zile.

Desi contravenientul în apărarea sa, a invocat lipsa intenției directe susținând că nu a avut intenția de a părăsi locul accidentului și nici nu a simțit că a atins sau lovit automobilul Škoda și că manevra cu spatele a fost necesară din motive obiective (poziția rezervorului camionului, obstacolele din față) și că a fost atent,

conectând sistemul de avarie și verificând vizibilitatea, că automobilul Škoda era parțial acoperit de cisternă iar impactul a fost foarte ușor, astfel încât nu a putut fi simțit, că sistemul de avarie și luminile din spate erau active, că s-a asigurat că nu există obstacole și că nu a creat un pericol real pentru circulație, instanța de judecată reține obligația conducătorului de vehicul de a se asigura că manevrele efectuate nu pun în pericol bunuri sau persoane.

Instanța de judecată reține că, potrivit înregistrării video ridicate de agentul constatator de la stația PEKO Vento, probă examinată în ședința de judecată, se constată că accidentul rutier a fost provocat de către contravenient, că el a coborât din camion și a privit la automobilul accidentat după care a urcat la conducere părăsind locul producerii accidentului.

Din examinarea înregistrării video anexată la dosar, se combat argumentele contravenientului precum că el nu ar fi simțit că a accidentat automobilul Škoda și că nu ar fi acționat cu intenție, intenția părăsirii locului accidentului fiind evidentă potrivit argumentelor ce succed.

Din imaginile video prezentate de agentul constatator, se observă inequivoc că în momentul impactului dintre camionul condus de contravenient și autoturismul Skoda și nemijlocit după acest moment:

1. contravenientul, vădit evident, datorită poziționării capului tractor în raport cu semiremorca cisternă, prin intermediul oglinzelor retrovizoare din dreapta, putea vedea câmpul vizual din spate-dreapta, inclusiv automobilul accidentat
2. autoturismul accidentat Skoda a fost clătinat evident.
3. autocamionul condus de contravenient nu a continuat deplasarea către înapoi ci a oprit imediat (deci conducătorul a simțit necesitatea opririi).
4. contravenientul a coborât din autocamion și a luat act de accident după care, a urcat din nou la conducere și s-a deplasat către înainte (deci nu a continuat mersul cu spatele ci a mers în față – deci a înțeles că nu putea conduce în continuare decât după ce v-a reposiționat camionul).
5. automobilul UAZ (cunoscut neoficial ca buhanka) de producție sovetică, nu a influențat nicicun manevra contravenientului.

În circumstanțele date, instanța de judecată nu pune la îndoială că neglijența contravenientului ar fi determinat accidentarea unui autovehicul (la caz – Škoda) însă nu pune la îndoială intenția contravenientului în ce privește părăsirea locului accidentului, ceea ce relevă vinovăția sa din punct de vedere contrvențional.

Este relevant și faptul că contravenientul a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier în legătură cu care i se incriminează părăsirea locului accidentului și el nu a contestat această decizie a agentului constatator, nu a avut obiecții.

La individualizarea sancțiunii contravenționale instanța ține cont de personalitatea contravenientului, de pericolozitatea și gravitatea faptei comise, de atitudinea contravenientului față de fapta comisă, or, acesta după comiterea accidentului rutier, cu scopul de a se eschiva de răspundere contravențională, s-a deplasat de la locul comiterii acestuia, fapt ce a îngreunat activitatea organelor de drept în vederea stabilirii identității persoanei implicate în accident.

La stabilirea sancțiunii contravenționale, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art.9, 41 și 458 din Codul contravențional, ține cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei vinovate, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de cauzele care înlătură caracterul contravențional al faptei și răspunderea contravențională.

La stabilirea categoriei pedepsei și la individualizarea ei instanța reiese și din prevederile art.41 alin.2 din Codul contravențional care stipulează că față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile Codului contravențional.

Înscrисuri caracterizatoare și cazier contravențional în privința contravenientului nu au fost prezентate. El este angajat în calitate de șofer autocamion la SRL BMP-PLUS.

Circumstanțe atenuante sau agravante pe parcursul examinării cauzei, în privința contravenientului nu au fost constatate.

Luând în considerare pericolul social al contravenției săvârșite de către contravenient, precum modul de săvârșire, contextul și circumstanțele concrete, instanța de judecată atrage atenția că deși demonstrează în mod evident faptele incriminate contravenientului, acesta nu a combătut prin argumente credibile probele prezентate de agentul constatator în ședință, mai ales – proba video care este una obiectivă clară, intactă, concludentă și imposibil de a fi influențată.

Contravenientul nu a conștientizat pericolul acțiunilor sale.

De asemenea, acesta, negând vina sa, a omis să motiveze și alte aspecte ale cauzei cum ar fi cele legate de individualizarea pedepsei ce urmează a-i fi stabilită nu a manifestat căință și nu a convins instanța de judecată că merită o pedeapsă mai blândă.

În aceste condiții, instanța de judecată consideră necesar a aplica față de contravenient sancțiunea privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un anumit termen, considerând această pedeapsă drept una echitabilă pentru contravenția săvârșită și care v-a asigura totodată atingerea scopului pedepsei având asupra contravenientului efect de corectare.

Instanța evidențiază că această măsură de pedeapsă se impune a fi aplicată prin prima obligațiilor pozitive a statului de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa în conformitate cu articolul 2§1 din CEDO, or, potrivit

jurisprudenței CEDO, în pct. 69 a hotărârii sale în cauza CEDO Smiljanic v. Croatia se statuează că, participarea în traficul rutier este o activitate potențial suscepțibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei.

Astfel, în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând, obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere (Nicolae Virgiliu Tănase vs România).

În conformitate cu prevederile art.41-44, 374, 394-395, 452-458, 460 și 462 din Codul contravențional, instanța de judecată îl recunoaște vinovat pe Stasiev Ruslan de săvârșirea contravenției prevăzută de art.243 alin.(1) din Codul contravențional și îi stabilește sancțiunea sub formă de privare de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

**Judecător
Igor NEGREANU**